

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA  
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA  
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

NOVÁ PVOBODA

DOSTRAVA

6. X. 1977

<sup>AK</sup> Úspěšný začátek sezóny

# Příslib do budoucna

Divadlo Petra Bezruče zahájilo novou sezónu třemi tituly: Stroupežnického Naši furianti, Koenigsmarkovou hrou Ostrovy zdánlivé a inscenací hry Erid Bagnoldové Zahrada na křídě. Tedy českou klasikou, současnou českou hrou a hrou představitelky starší anglické generace dramatiků, která měla u nás premiéru v roce 1966.

Na první pohled dramaturgie žánrově pestrá a divácky přitažlivá. A přece v dramaturgickém nasazení Zahrady na křídě a Ostrovů zdánlivých do těsné blízkosti, spočívá jistě oslabení především diváckého účinku. Obě hry mají totiž mnoho společného: hlavní postavu mladé dívky, která v každé hře svým specifickým a trochu abnormálním způsobem reaguje na vnější, především rodinnou situaci, pitoreskní prostředí a svérázné vykreslení světa stárnoucích žen. A tak divák, v kratší době, má nutně dojem, jako by jedno bylo volným rozvíjením motivů toho předcházejícího, což jistě podporuje i obsazení hlavní představitelky v obou hrách M. Logojdovou. Nepochybně se tak dostalo této mladé herečce příležitosti rozvinout její herecký rejstřík do široké škály a je třeba zdůraznit, že se jí podařilo ve velké míře odstínit obě postavy, které mají tolik společného, zejména v přesném vykreslení psychologie a v ukázněném podržení řádu představení vtisknout vždy osobitou rukou každého z režisérů. Nemohla však při sebevětší snaze zcela proměnit fyzické prostředky, jimiž své postavy charakterizuje a které logicky vycházejí z danosti herec jako osobnosti.

Představení Ostrovů zdánlivých (režie S. Lichý) je jistě milým představením. Představitelky dalších rolí A. Tománková, B. Meierová, L. Bednářová, N. Letenská j. h. a zejména R. Havelková zabývaly Vilmin pokoj úsměvnými postavami, z nichž každá si ale přináší s sebou stín malé osobní tragédie skrývané před světem v barevném balónku iluzí. Jejich

procitnutí a návrat do reality jsou sice poznamenány nostalgií, ale přesto se všemi rádi prožíváme ten podivný vzruch, který vnese do jejich zdánlivě ustáleného světa mladá Magda.

Hra Zahrada na křídě (J. Janík) je poněkud problematičtější, zejména proto, že je žánrově a psychologicky zakotvena v jistém typu anglické dramatiky, která vyžaduje i jistý specifický herecký projev: konverzační schopnost, břitkost slovního humoru a určitý suchý nadhled. Teprve v kombinaci těchto prvků se může objevit etický význam. Tvůrci tohoto představení zvolili cestu odpovídající tradicím našeho divadla — rozkrytí textu prostřednictvím psychologického realismu. Lze říci, že se jim podařil velký kus práce, i když představení jako celek poněkud zbytečně zatěžklo. Hercům se také proto dařilo víc tam, kde postava tomuto přístupu nekladla tak velké překážky. Zejména J. Postlerová v postavě slečny Madrigalové vytvořila zajímavou studii člověka poznamenaného velkou osobní tragédií, ale která i když nechce zapomenout, nezatrpkla a svou skrývanou zkušenost touží proměnit v aktivní život.

Ale i M. Čížek a Š. Ranošová našli pro své postavy adekvátní výraz.

První tři premiéry jsou vstupem do nové sezóny a jejich společným kladem je nesporně skutečnost, že vzbuzují v divákovi napjaté očekávání dalších představení. A to je na začátku sezóny jistě příjemné zjištění.

ŠÁRKA KOSKOVÁ

VÝSTŘIŽKOVÁ SLUŽBA

Praha 2 - Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 544-778

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU  
OSTRAVSKÝ večerník,

Kulturní tvorba, Praha

2. IX. 1977



▲ V pátek dne 9. září 1977 uvede Divadlo Petra Bezruče v Ostravě premiéru hru Enid Bagnoldové „Zahrada na křídě“, v režii Josefa Janíka. Na snímku Vladimíra Dvořáka jsou představitelé hlavních rolí Š. Ranošová, M. Logojdová a J. Zach.

## VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Zemědělské noviny

Praha

31 X 1977

# Úspěch Zahrady na křídě

Druhou premiérou v ostravském divadle Petra Bezruče se stalo uvedení anglické komedie s téměř detektivní zápletkou **Zahrada na křídě**, jejíž autorkou je Enid Bagnoldová. Této hře neschází nic z toho, co by měla mít každá dobrá komedie: má jiskřivý vtip a napínavou zápletku, ale má i dostatek námětů k zamyslení nad problémy dospívání, nad statečností i krutostí dospělých.

Na ostravské inscenaci je potěšitelná hlavně herecká práce. Jestliže většina představení loňské sezóny byla poznamenána tím, že herci se uplatňovali především v rovině textové (vedle miuveného projevu opomíjeli ostatní složky hereckého výrazu), právě v této konverzační komedii hrají uvolněně, nepospíchají, snaží se své postavy vystihnout také v jemnějších obrysech. Snad jen v závěrečném, třetím jednání se nechávají strhnout napínavým dějem, postavy zbytečně „dramatizují“ a zbavují je tak osobitosti — nehledě na jistou stylovou nedůslednost, neboť hra je komedií až do konce.

Nejlépe se divákům představili Marie Logojdová, Miloslav Čížek a Štěpánka Ranošová. Roztěkanou dospívající Hortensii vytvořila Logojdová s lehce humornou ironií a vtipem a se značnou dávkou porozumění pro citlivé nitro své postavy. Dobře si na jevišti rozumí se sluhou Maitlandem, kterého hraje Čížek prostě a rovněž s nezbytnou dávkou nadhledu. U Š. Ranošové je třeba ocenit to, že si poměrně úspěšně vypůjčila pro „mateřskou“ roli některé prvky z předcházejících úloh prostých venkovských matek a přesto v její Maughamové je přece jen něco z anglické lady. V dalších úlohách hráli mj. Blanka Meierová (Olivie), Jiří Zach (soudce) a Jana Postlerová (slečna Madrigalová), která se snad nejvíce nechává strhnout v závěru hry k poněkud křečovitému projevu.

Inscenaci nastudoval režisér Josef Janík, nápaditou výpravu (zejména scénu) navrhl Otakar Schindler j. h. (Is)

## VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Zemědělské noviny, Praha

ze dne 12 X 1977

St 06-3737-67-lr



Doos má v pražském Divadle ABC premiéru komedie V. Katajeva **BLÁZNIVÁ NEDELE V LAZNÍCH**. Záběr z inscenace zachycuje J. Beka a L. Pichovou. (Foto M. Tůma)